

MINDPOLIS 1.0 S četvrtog dana Zlatnog lava u Umagu

Mentalni duel u virtualnoj sobi

Cross-medijska predstava objedinjuje pripovijedanje, digitalnu umjetnost, proširenu stvarnost, igru uloga, chat interakciju, umjetnu inteligenciju, site-specific umjetnost, videotehniku i kazalište, ali nije naišla na odobravanje publike

Zvonimir GUZIĆ

UMAG ► Umjetnička organizacija SKOP iz Zagreba i predstava Emiliana Agnesa »Mindopolis 1.0« u režiji Nenada Glavana obilježila je četvrti dan festivala Zlatni lav.

Mindopolis je cross-medijski projekt koji objedinjuje pripovijedanje, digitalnu umjetnost, proširenu stvarnost, igru uloga, chat interakciju, umjetnu inteligenciju, site-specific umjetnost, videotehniku i kazalište.

Ego i alter ego

Iz cjelokupnog procesa nastaje predstava smišljeno otvorene strukture, koju prethodno nadograđuje i sama publika. Višeslojna avantura započinje mobilnom aplikacijom Mindpolis preko koje natjecatelji nadograđuju predstavu, a sistem među njima probire kor koji postaje sastavni dio ove drame.

- U virtualnoj sobi na chatu, usred preobrazbi, odvija se rezak mentalni duel između avatara znakovitih nadimaka: njega – Marka Pola i nje – Kublaj-kana. To su ego i alter ego, pripovjedač i nalogodavac,

stvaratelj i izvršitelj u naizmjeničnoj igri uloga jakih tenzija i sraza mišljenja, u borbi za posljednju riječ i posljednji sud, rekao je redatelj Glavan o predstavi »Mindopolis 1.0«.

Naoko, riječ je o dovitljivoj flertu, koji vrvi alegorijama, aluzijama, političkim referencama i dvosmislenim toponimima, ali iza tih igrarija raslojava se gorka stvarnost junaka ukliještenog između svojih kontradikcija, sudbine i duševne paralize lakih rješenja, izraženog konformizma i opsesija s notom skrivenih perversija. Nemili rašomon, naposljetku, dovodi taj čudnovat susret burnih naravi do ultimativnih pitanja (bio) etike i morala, samoodređenja i identiteta, a prije svega erosa i tanatosa. Rasplamsava se, također, bremenita borba svjetova: starih i mladih, crnih i bijelih, bolesnih i pravih, vjernih i nevjernih, čistokrvnih i miješanih... uz sveprisutnog plamenog demona koji pokreće, iznutra, vječne ljudske sumnje iz kojih niču najveći dosezi i najniži ponori ove vrste.

Međutim, taj dvoboj pomalo spaja lice i naličje, dok dvo-glasje kao da nastaje iz jednog

Lice i naličje

glasa – polifonija iz monodije. Protagonist i antagonist stapaju se u jednog aktera, koji postaje ogoljeni suvremeni Edip uslijed neminovnog paricida, izdajstva stvaratelja, premda lišen nebeskog suda te u racionalnoj šizmi između oslobođenja i krivnje. Na tom rascjepu stoji egzistencijalistički, kao da ispred Sfinge rješava legendarnu zagonetku: »Tko to ujutro ide na četiri, danju na dvije, a uvečer na tri noge?«

Ocjena publike

Predstava od publike zahtjeva višeslojno razumijevanje i pronicljivost u problematiku digitalnog doba

Glumili Sven Jakir i Iskra Jirsak

i virtualne stvarnosti, tako da je usprkos odličnoj glumi Iskre Jirsak i Svena Jakira, te dugotrajnom pljesku, ocjena gledatelja bila svega 3,3.

Stanje kontradikcije

Predstava je flert koji vrvi alegorijama, aluzijama, političkim referencama i dvosmislenim toponimima, ali iza tih igrarija raslojava se gorka stvarnost junaka ukliještenog između svojih kontradikcija, sudbine i duševne paralize lakih rješenja, izraženog konformizma i opsesija s notom skrivenih perversija. Nemili rašomon, naposljetku, dovodi taj čudnovat susret burnih naravi do ultimativnih pitanja.